

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136. מען למברקים: "עולמפרט". המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239.

המלכת איננה אחראית עבור חובו ה' מודעות, כולל מודעות המתפרסמת תחת הכותרת "דו"ח לצרכן", "דו"ח לנסוע" וכו', המוכנות ונערכות על-ידי המערכת.

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורכי-משנה:
דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סירבי קשת

הכתב הראשי:
שרגא הריני

חברי המערכת:
ישראל ביבר, ניצה נבי, איתן נכירוף, לילי גלילי, דוד הורוביץ, רותי ורד, רוגי וזהר, אברהם חומון, אוסקר סאוכר, משה ליש, אביבה ססן, עמוס קינן, שלמה קרו, אלי תבור.

הציר הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה: שמואל ברתור אריה אריאל נתן רון

העתון הנקרא ביותר במדינה

2.16 י"ב

השבוע נקרא אחד הכוחות הסכניים הח' שובים בארץ, מאנשי סדום לשעבר, להעיד בפני ועדת-החקירה שהוקמה על-ידי שר הפיתוח להקור את השעוררייה של מפעל האשלג. הוא הצטייד בגליון האחרון של העולם הזה ושם את פעמיו אל אולם-הישיב' בות. יתכן ועלה על דעתו כי הגליון יעזור לו להסביר לחברי הוועדה כמה עובדות. כשנישבע להעיד, נוכח לדעת כי בזכו 400 פרוטה לריק, ליד כל אחד מחברי הוועדה היה מונח גליון של העולם הזה.

אם תעזור חקירתו היסודית של העולם הזה שהיא מטבעה בלתי-תלויה ובלתי-משוחדת, לצלול למעמקי האמת בפרשה מסתורית זו, הרי שהיא עשויה לשרת שרות חשוב את כלכלת הארץ. דומני שהיא כבר רכשה את האמון של כל הנוגעים בדבר.

★ ★ ★
אחד הסיפורים שסופרו לאנשינו בסדום: כשאן נגמנה מרדכי מקלף לתפקידו כמני הל כללי של מפעלי ים החמה, ביקש לכנס את ראשי המחלקות ומנהלי קבוצות הפוע' לים לאסיפה. שם קם, ואמר להם בכך כך: "בזמן שהייתי בהשתלמות באמריקה, בי קרתי בכמה מחנות צבא. סיפרו לי על גנרל אחד, נמוך-קומה וקרח, שנשמנה כמפקד זה החושש את אחת הדיביזיות. הוא דרש להקים לו במה גבוהה במרכז מגרש המפק' דים, וכינס את כל הדיביזיה למיסדה.

— אין לי מה להגיד לכם עדיין, אמר לחיליו. אני עוד חדש כאן. הקמתה את ה' במה הואת כדי שכל אחד מכם יוכל לראות אותי. כשאסתובב מעתה במחנה, לא תצטר' כו לשאול זה את זה: מי השמן הקטן הזה המסתובב כאן?

ובכן, הוסיף מקלף, גם אני חדש כאן. עוד אין מה להגיד לכם. אני רק רוצה שתראו אותי וזהו תצטרכו לשאול מחר: מי ה' צוציק הזה המסתובב במפעל?"

★ ★ ★
אחד האישים המעניינים ביותר המעורבים בפרשת סדום הוא יוחנן ("יאנוש") פלך, השהיה עתה באוסטרליה. נתקלנו בשמו כמה פעמים במשך החקירה. בכל פעם נזכרתי

קיבוץ מנרה וחבר חבורת האש. בתור ש' כזה צולם לא פעם בעתונות. בין היתר בפורים (העולם הזה 909) תשס"ו (ראה תמונה).

כאיש שעבר למעלה משנתיים בשיקום מפ' על האשלג, על לברככם ביישירכוה על ה' העוה שניליתם בפירסום מעשי-השחיתות ה' אופפים את סדום והמסלילים את צילם על קבוצה לא קטנה של חלוצים אפיתיים. ש' נתנו למפעל האשלג את מיטב כוחם. לא הנאתם במאמרכם אפילו את חלקם הקטן של פעמי סולל-כונה. הקבלן העיקרי של מפעל האשלג, מיליונים רבים בזובו בכונה תחילה כדי להאריך את תקופת ה' שיקום ועל-ידי זה להגדיל את רווחיו של סולל-כונה. הנשית דו"חיים כזובים על חומרים וכוה-העבודה היו בבחינת מעשים יומיומיים. פועל לשעבר, תליאביב

איש השנה
השנה, כמו בכל שנה: הויד בוגריוון. אליהו עמיר, יפו

לצערי הרב, רק רודו מצרים, נמאל עבר אלנאצה, ראוי לתואר זה. לא רק מבחינה ישראלית, אלא גם מבחינה עולמית. הוא הפך לחלוטין את מאזן הכוחות המרחבי לעלתו והעמיד את העולם מערבי על ה' ראש, תוך כדי פליטים מסחרר עם הרוב המוסקבאי.

לוי אשכול, סמל המדינה בשנתה השמי' נית: ציניות, מפתחות סחיטה וזילוול ביניע כפיו של איש העמל'...

אלחנן גור, חיפה

לוי אשכול, אלוף הדייש. תדי חיימסון, נהריה

למה לא השבו שלי? הוא אדם ישר, מסכן, שנייל שני בניים לצה"ל, מילס את כל ה' מסים ומסכן מדי חודש חוד חרש בחגורתו. רפאל לוי, תל-אביב

הכנסות בינ"י
תו קטע בתשובתו של דוד בוגריוון בכנסת על ענין דירות השרד, בו ניסה להסביר מדוע לא שלם מס-ההכנסה על זכותי להשי' תמש בדירת-השרד, כפי שתובע החוק. בן גוריון אמר שמישהו מחשב לו את השכר, ואין הוא יודע איד משהו זה מחשב לו. אני רוצה לשאול שאלה פשוטה: מה היה קורה לו לא תסם אותי מס-ההכנסה בהעלמת הכנסות, ולו הייתי מצטרף בזה שמישהו

"מוטקה פונטון" בסדום ועם חבורת-האש בתל-אביב (במרכז)

להתווכח מי אשם בענין, תוך שימוש חופשי במונחי-עזר רוסיים, בגררררר וערביים. כש' ויכוח קולני זה הגיע לשיאו, יצא מפסד' המחנה, לבוש בפיגמה סגנונית. "מי שלח אתכם הנה להפריע ל?" הוא רעם.

מושפט אשכול
חבור מושבע במיטבס הלאומי (העולם הזה 979) הריני מוצא אותו אישם בכנייה ב' ארצו, על כי הוציא אותם ל"י לדרורה ב' שרד בזמן שיש כמדינה מעברות ומיידעב, ישראל העלו את יהדות פרוקו בסענה של חוסר כסף.

חיב — חיב — חיב
אברהם אלקיס, רמת החייל

זכאנו מי שהיה צריך לישב במקומו על כסא הנאשמים הוא מר מוסס. מבקר המ' דינה... אם כל קיוד בדרינה חמש לא יוכל לישן אם אין לו נאז. ופקיד בדרינה ארבע אם אין לו פריניירר בעוד פקיד סדרנה שלש מרגיש את עצמו סמופה אם אין בר' שותו סיור-פריירר או שלפחות באים לפחת אותו מן הבית במכונית — הרי גם שר אינו יכול ללכת מחוץ לחלם.

לעומת זאת, לא התנדד מבקר המדינה אף פעם לרבישת דירות-השרד. אין הוא יכול גם לטעון להננתו כי לא ידע על עצם הפעולות. מאחר ואחר מתפקידו הראשונים הוא לע'

אורי אבנרי

מכתבים

כאן קבור כלב יקר מאד, רבותי. כי לא רק 28 המיליון (אתם יודעים כמה מסים זהו) והוטמן בסדום. אילו היה המפעל מיי' צר כחלכת, היתה כלכלתנו הוזלתה יבולה להחליף לפחות לצלוע על רגל אחת. עד ש' יפותחו עוד מפעלים ועוד מקורות הנכסה שיאפשרו לה לעמוד איתנה על רגליה.

אלחנן פרב, תל-אביב

מסונתו של הצעיר שבפתחת הרפורט'ה של מיפעל האשלג נראתה לי מוכרה. האין הוא איזה שחקן כדורגל או משהו, שתרבה להופיע בעתונות? נורית גבאי, גבעתיים

זכרונה של הקוראת גבאי חד, אבל לא לי גמרי. הבחור הוא מרדכי רון, המכונה "מוטקה פונטון" בין אנשי סדום, שם הוא עובד מזה שנתיים. איה קודם לכן הוא

מעשי סדום
ובכן, האולקוס של דב יוסף עלה למדינה 28 מיליון לירות (העולם הזה 980)... כמה סונות של אשלג אפשר היה לקנות מאמרי' קה בכסום כזה?

דויד כהן, חיפה

תושבי סדום העתיקה כוודאי מתים מחרש — הפעם מקנאה. שחיתות ומיטבס בממרים כאלה לא היו מעולם. אפילו בימים הטובים ההם...

חיה גולדברג, חולון

קראתי את פרטי חקירתכם בחררה. אולי בחייתי כל כך עזיר (66) לא יכולתי להשי' תחרר מעוקה האיומה. האמנם לא ימצאו אפילו עשרה צדיקים בסדום. לפעו הצילעה מתורבו שני?

אליהו רטנר, נהריה

רוד ביקורת על סעיפים החקייבים השונים ולראו לשימוש בכספים למטרות המפורשות בתקציב.

פסח אונגר, באר-שבע

הונה צרפתי מלפני המהפכה אמר כי ה' רשע שסובלים אותו כל הוסם שהוא בלתי-נמנע נעשה ללא-נשוא, כאשר מנצנצת קרן אור. קרן אור זאת במציאות שלנו היא ה' עולם הזה.

יצחק ביגה, ירושלים

אימוני הרב בכב בסימו של עזר' עור, מאחר שהתקפיתכם האחרונות מתרכ' זות בכמה מפלגות ומאידך כמה מפלגות נה' נות מחסינות בפני התקפותיכם. אם לחפש שחיתות, אפשר למצאה גם בעיריית תל-אביב, למשל. אך עירייה זו בטוחה מביקורת כנר-ה' את מפני שהמפלגות השולטות בה הן תרות והצ"כ...

קורא, יגור

צחוק ודמיע
כתבתם של שייע נלאור על המישחק ב' מוסקבה (העולם הזה 980) היתה ממש מני' נה עתונאית. שמא יפסיק לבעוט בכדור — ואני כמיון שבזמן האחרון לא נתנו לו ר' וקיס הודמנויות לכך. ויתחיל למשוך בעץ? הכדור יתגלגל אמנם קצת פחות, אבל במקומו יתגלגלו רבבות קוראים — מצחוק. שמואל קלמן, תל-אביב

כתבתם: "הם נלחמו על כבוד ישראל ויצ' או מהסאבב בכבוד" (העולם הזה 978). מה דמות תיראה לכבוד, הנטרק פעם המישיח? היהודי שהויל דמעה באותו מעמד של ניזון המסנו התקווה לפני תחיה המישחק. הויל לאחר המישחק מינימום כוס דמעות...

יצחק י. הללי ירושלים

ישן, לא ישן
בכתבה האחרונה על המיטרה (העולם ה' זה 978) תיארתם את מרש' מר שמחה שרצקי, כ"אחד מיני פרחי הקצונה שגדמו מול דורת פנקס המנות, שעה שהולמה בה פצעה". מרשי פועו כי שקר וודון הוא כי אילו... נרדם בחיותו בשרות המיטרה על מיטרתו כמתואר בעתונכם.

עזר' איסר לובצקי, תל-אביב

בית-המשפט המחוזי קבע כי שמחה שרצקי וחברו ישנו בתפקיד, דבר שגור לזיכוי ה' נאשמים בדין. בית-המשפט העליון הביע דעתו שקביעה זו היתה מוסעית, אולם לא ביטל את הזיכוי.

מי אחראי?
בעקבות פכתבה של המורה שרה ש' ש' התלוננה על ניסה למילואים בתקופת ה' חומשה (העולם הזה 980): סימתי השנה את בית-הספר התיכון וני' נשתי לבחינות בגרות. לפני סיום הלימוד' דים, היינו כולנו עדים לגל' של מודעות פירסומת מטעם משרד החינוך, שהציגו ילד עולה מוסיס ידיו מעל ספר לימוד תמות ושואל' תמה: "מי לזמרינו?" מעל פורעות אלו קראו לנוער בוגר הנימסכות להרשם לבתי-המרש המפלכתיים ולצאת בתום הש' נתיים אל מושבי העולים להינד ולחוראה. למודעות-ענק אלו נוספו הרצאות המתכנים וההנהלה בבית-הספרנו, שקראו לנוער להקי' דיש עצמו לתפקיד הנעלה של חינדוי בישי' נרשמתי וכשיכובלתי, לאחר שבעות מספר הודעה המאשרת את קבלתי למוסד — לא היה אדם מאושר ממני. לא ישיה סכס ל' תאר לעצמכם את האצובה שנפלה בחיקי, שעה שנועד לי במשרד בית-המרש כי שמי אינו מופיע בין רשימת הבנות שקיבלו דחיה כמשרד הכפחון לצרכי הלימודים.

עתה אני שואלת: אם ידוע היה כי אין לתת דחוי למשך שנתיים בלבד לצעירה ה' שואפת ללימוד והוראה — מדוע בזובו כספים מרובים כל כך לצרכי המעולה? מדוע הוסרתו מורים לוחר על שעוריים חיוניים לפני בחינות הבגרות על מנת לעודר הריש' מה רחבה לפסינריים? מדוע בכלל נתקבלתי? לא אקבל את הטענה המתקחת כי החר' שמה עלתה על המיכסה שנקבעה קודם לכן, מאחר שנתנו לי בצורה שקופה ביותר כי אשתרל כלשכת-החינוך לקבל דחיה על ספר תרועים אישיים. זאת לא אעשה!

יהודית טוומ, חיפה

בית-הספר לכלכה
אינני כלכל' את ירועתי הכלכלית רכש' תי בדיוק באותו מקור של מר יוסף אלמוני (העולם הזה 978). לאחר שכיכתי לחיות ב' שיתוף אתו ארבע שנים שבתי הנרמני. רבר אחד ברור לי, כי כל עוד יסתובבו בעיריות ובמסללה אלפי פסידים בלתי-יעילים, לא יבאנו סקצועי, אינדקס יעלה ויעלה — באם נרצה או לא נרצה — ומשלם הסמים יכרע תחת עול המסים.

ד"ש מרחוק
רב תורתו על השורות שכתבתם עלי. שמח' תי גם לקראו הרבה הישות מענינות ונרמה היה לי כי נמצאת אנוני בארץ.

אנוני, פאריס

מי רוצה פרקד 51?
מאות רבות של תשובות נתקבלו כבר בשבועיים הראשונים של תחרות "ראלי". הפורטים, מגינוסר עד אילת ומתל-אביב עד יתיים, יודעים על-פירוב היכן מקברת נערת "ראלי" והם מנסים את מלם בשנייה ובשלישית — כדי להשתתף מספר פעמים ב' ככל האפשר בהגדלת פרסי הענק.

כי, כמוכן, רוצה כל פותר לזכות בפרס הראשון — אופני פלדה "ראלי". מדוע? פשוט מאד. כותבת חילת מנתניה: "חשקתי באופני ראלי" כדי שאוכל לסייר בארץ במקומות בהם מסירת נערת "ראלי". חשקתי באופני ראלי" כדי שאוכל לסייר בארץ מבין עניין: "כשם שאני מעדיף פאוקר 51 על פני כל עט אחר, כך אני מעדיף אופני ראלי" על פני כל אופניים אחרים!"

לכן הוא גם החליט להשתתף בתחרות מדי שבוע. התוצאות שלו עד כה משמ' חות: מתוך שלושה פתרונות — שלשה בולים, אולי יוכה הוא בפרס הגדול. ואולי אתה, לכן השתתף עוד השבוע בתחרות "ראלי" (ראה עמוד 18).